

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, nu trækker jeg altså lidt på smilebåndet. Hr. Svend Auken argumentation før passer jo simpelt hen ikke, for selvfølgelig fik hr. Svend Auken da et budget til selve sit ressort. Men i 1999 blev der flyttet 2 mia. kr. fra tilskud til vindenergi og anden miljøvenlig energi. De blev flyttet fra statskassen og over i borgernes lommer, og den regning er vokset og vokset og vokset. Det er jo klart, at det ikke havde spor indflydelse på hr. Svend Auken's daværende ressortbudget.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg ved, at fru Aase D. Madsen ikke kan lide det, men jeg synes, at hendes argumentation er meget charmerende. Hun giver mig æren for det princip, der var i energireformaftalen, som jo var en aftale mellem alle Folketingets partier undtagen fru Aase D. Madsens parti og Enhedslisten. Det var altså ikke kun mig og mit parti, men alle partier i Folketinget, der sagde, at frem for at statskassen skulle dække miljøomkostningerne ved elproduktionen, så burde vi i stedet for få en retvisende elpris. Det har ikke noget med letsindighed at gøre. Det var selvfølgelig gennemregnet, og det var en aftale med Venstre og De Konservative, De Radikale, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti.

Jeg mener, at regnestykket om, hvor meget der er reduceret siden 1990 og til i dag, er meget let, for alle tallene er der, det er bare at lægge dem sammen. Der er lavet en egentlig meget grundig gennemgang af hele den danske miljø- og energipolitik, så sent som i 2001 tror jeg, af Finansministeriet sammen med alle mulige ministerier, der viser et betydeligt overskud ved den danske miljø- og energipolitik, så det var ikke noget, der kostede os penge, det var noget, vi tjente på. Jeg skal meget gerne finde den rapport frem til hr. Vesselbo.

Kl. 18.30

Jeg var til en konference, jeg ved ikke, om hr. Lilleholt var der, men jeg tror, at det gjorde et meget stærkt indtryk på Peder Andersen fra Det Økonomiske Råds sekretariat, da han hørte tallet 1 mia. t alene i Rusland. Det er jo med til at negere, altså ophæve, stort set alle de initiativer, vi andre tager. Hvis man bare kan købe sig af-lad. Og hvis vi skal måle det på prisen, som jeg ikke tror bliver 40 kr. eller 60 kr. for den russiske CO₂, jeg tror, den bliver 20 kr., så vil der på den

baggrund ikke være nogen reelle reduktionstil-tag, der vil være lønsomme.

Ikke fordi jeg tror, at nogen har onde hensigter, men det er på den baggrund, jeg taler om intet miljø for pengene. Det er pengene lige ud af lommen, over til russerne, i stedet for at vi selv gør en indsats. Jeg tror, at hvis vi skal løse det problem, skal vi have befolkningen med, vi skal gøre noget, vi skal have erhvervslivet med, det er ikke nok bare at sige: Vi betaler os lige fra det, vi sender lige nogle penge over til oligarkerne i Rusland.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Det er både et spørgsmål og en forbrugeroplysning i forbindelse med CO₂ og atmosfæren som sådan. Jeg kan ikke lade være med, når nu hr. Svend Auken kommer med så mange tal, 1 mia. t osv., at sætte det i relation til, hvad det egentlig er, vi taler om.

Atmosfærens totale indhold af CO₂ er 0,035 pct., jeg gentager lige: 0,035 pct., det er næsten ingenting. Mindre end 4 pct. af disse 0,035 pct. er menneskeskabte, 20 pct. af disse mindre end 4 pct. kommer fra transportsektoren, og så vil hr. Svend Auken pålægge transportsektoren yderligere udgifter, fordi hr. Svend Auken mener, at så får vi reduceret CO₂ voldsomt. 0,035 pct. af atmosfæren er CO₂, så alle de der kæmpe tal med milliarder af ton er sådan set rigtige nok, men de skal da ses i sammenhæng med, hvad vi taler om totalt set. Det er skræmmebilleder at komme med over for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er egentlig glad for, at vi slutter denne meningsudveksling med hr. Dalgaards indlæg, for det bekræfter jo fuldstændig kontinuiteten i Dansk Folkepartis holdninger. Det var jo præcis de argumenter, der i sin tid førte til, at Dansk Folkeparti afviste klimahypotesen, afviste drivhusgas, drivhuseffekten og resten og sagde, at det var pjat at ofre kræfter på dét. Det var præcis de argumenter, hr. Dalgaard her brugte, og jeg synes i øvrigt i en flot sammentrængt form anskueliggjorde for Folketinget, at det var præcis de argumenter, man brugte.

Det, der så står tilbage, er: Kan regeringen virkelig leve med at føre en klimapolitik sammen med et parti, som underkender selve grundlaget for klimaforandringerne herhjemme? Er man virkelig interesseret i at lave det her